L. 2. Kraków, dnia 10. lutego 1908. Rocznik XXIX.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 2 kor. składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują Dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

L. 1505/08
V.

AMNESTYA.

(Okólnik Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 30. grudnia 1907 L. 23559/pr. do wszystkich pp. c. k. Starostów, do pp. Prezydentów król. stoł. miast Lwowa i Krakowa i do pp. c. k. Dyrektorów Policyi we Lwowie i w Krakowie).

W ślad okólnika c. k. Namiestnictwa z 11. grudnia 1907 L. 22252/pr.*) oznajmia się wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa obrony krajowej z 18. grudnia 1907, Prez. Nr. 5349—XIV., że Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 26. listopada 1907 objąć amnestyą także zbiegów popisowych, będących obywatelami węgierskimi, jako też dezerterów węgierskiej obrony krajowej.

Warunki dostąpienia amnestyi są dla tych osób identyczne, jak dla zbiegów popisowych, będących obywatelami królestw i krajów, reprezentowanych w Radzie państwa, względnie dla dezerterów austryackiej obrony krajowej (ust. 1., 2. i 3. Najwyższego postanowienia, intymowanego okólnikiem c. k. Namiestnictwa z 11. grudnia 1907 L. 22252/pr.). —

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 11. stycznia 1908.

Prezydent miasta:
Dr. Leo w. r.

L. III. 140/30, A/23.

OBWIESZCZENIE

o uregulowaniu spoczynku niedzielnego w przemyśle rzeźnickim, masarskim i wyrobu kiełbas

w miastach Krakowie i Podgórzu, oraz w gminach: Półwsie Zwierzynieckie, Zwierzyniec, Czarna Wieś z Kawiorami, Nowa Wieś Narodowa, Łobzów, Krowodrza, Prądnik Biały, Prądnik Czerwony z Olszą, Grzegórzki-Piaski, Dąbie z Beszczem i Głębinowem (powiatu krakowskiego), dalej w gminach: Ludwinów, Zakrzówek z Kapelanką, Dębniki i Płaszów (powiatu podgórskiego).

*) Zobacz Nr. 14. „Dzien. rozp." z r. 1907 str. 157.

Art. I.

Zmieniając częściowo obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 26. października 1905 r. L. 6690/62, III. A/23, Nr. 114 Dz. u. kr., zarządzam, co następuje:

§ 1.

Paragraf 1. punkt 3. powyższego obwieszczenia ma odtąd brzmieć:

„3) Rzeźnicy i handlarze dziczyzny: wyrąb i sprzedaż dozwolone do godziny 11. rano.

„Wyjątek stanowią miasta Kraków i Podgórze, oraz gminy powiatu krakowskiego: Półwsie Zwierzynieckie, Zwierzyniec, Czarna Wieś z Kawiorami, Nowa Wieś Narodowa, Łobzów, Krowodrza, Prądnik Biały, Prądnik Czerwony z Olszą, Grzegórzki-Piaski, Dąbie z Beszczem i Głębinowem; powiatu podgórskiego: Ludwinów, Zakrzówek z Kapelanką, Dębniki i Płaszów, w którychto gminach w przemyśle rzeźnickim zaprowadza się przy wyrębie i sprzedaży spoczynek niedzielny zupełny w czasie od 1. września do 31. maja.

„Temu wyjątkowemu ograniczeniu nie podlegają jednak ci przemysłowcy wyznania mojżeszowego, którzy wyrębują i sprzedają wyłącznie mięso koszerne, zatrudniają przytem tylko żydowskich pomocników, którzy sami, jakoteż ich wszyscy pomocnicy zachowują regularnie spoczynek w pracy w sobotę przez 24 godzin.

„Od 1. czerwca do 31. sierpnia dozwolony jest wyrąb i sprzedaż do godziny 9. rano".

§ 2.

Paragraf 1. punkt 4. powyższego obwieszczenia ma odtąd brzmieć:

„4) Masarze i trudniący się wyrobem kiełbas: przy wyrobie do godziny 10. rano, a przy sprzedaży od godziny 7. do 11. przed południem.

„Wyjątek stanowią miasta Kraków i Podgórze, oraz gminy powiatu krakowskiego: Półwsie Zwierzynieckie, Zwierzyniec, Czarna Wieś z Kawiorami, Nowa Wieś Narodowa, Łobzów, Krowodrza, Prądnik Biały, Prądnik Czerwony z Olszą, Grzegórzki-Piaski, Dąbie z Beszczem i Głębinowem; powiatu podgórskiego: Ludwinów, Zakrzówek z Kapelanką, Dębniki i Płaszów, w którychto gminach co do wspomnianych wyżej przemysłów zaprowadza się przy wyrobie zupełny spoczynek niedzielny przez cały rok, a przy sprzedaży zupełny spoczynek w czasie od 1. września do 31. maja.

„Temu wyjątkowemu ograniczeniu nie podlegają jednak ci przemysłowcy wyznania mojżeszowego, którzy trudnią się wyłącznie masarstwem koszernem lub wyrobem kiełbas wyłącznie koszernych, zatrudniają przytem tylko żydowskich pomocników i którzy tak sami, jakoteż ich wszyscy pomocnicy zachowują regularnie spoczynek w pracy w sobotę przez 24 godzin.

„Sprzedaż wyrobów masarskich i kiełbas jest w czasie od 1. czerwca do 31. sierpnia dozwoloną do godziny 9. rano“.

§ 3.

Paragraf 3. powyższego obwieszczenia ma brzmieć, jak następuje:

„Przedsiębiorcom przemysłowym wyznania mojżeszowego z wyjątkiem tych, do których odnosi się ustęp 4. paragrafu 1. i ustęp 4. paragrafu 2. niniejszego obwieszczenia, którzy zatrudniają wyłącznie izraelickich pomocników i tak sami jakoteż wszyscy ich pomocnicy zachowują regularnie spoczynek w sobotę przez 24 godzin, dozwoloną jest praca w niedzielę w przemyśle produkcyjnym z wykluczeniem jednak połączonej z tym przemysłem sprzedaży, pod warunkiem, że robót swych wykonywać nie będą publicznie i że roboty te nie sprawiają większego łoskotu.

„Przemysłowcy, używający pomocników do takiej pracy niedzielnej, mają utrzymywać przepisany w art. IV. al. 1. ustawy z dnia 16. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 21, wykaz zatrudnionych w niedzielę pomocników i przedłożyć go na żądanie tak władzy przemysłowej jakoteż inspektorowi przemysłowemu“.

Art. II.

Niniejsze obwieszczenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z tymsamym dniem traci moc obowiązującą obwieszczenie z dnia 7. października 1907 r. L. 620/11, Nr. 127, Dz. ust. i rozp. kraj.*).

C. k. Namiestnik:
Potocki m. p.

L. 3389/08
III. *b)*

OBWIESZCZENIE.

Z powodu szerzenia się zarazy pyskowej i racicowej w Królestwie Polskiem i obawy zawleczenia jej do powiatu krakowskiego c. k. Namiestnictwo na podstawie § 5. ustawy z 29. lutego 1880 Dz. u. p. Nr. 35 rozporządzeniem z 6. stycznia 1908 L. 486 zakazało aż do odwołania wprowadzania **mleka surowego** (słodkiego, kwaśnego, maślanki) i serwatki z państwa rosyjskiego do Galicyi przez c. k. ekspozyturę urzędu cłowego w Cle.

Przekroczenia powyższego zarządzenia, które wchodzi w wykonanie dnia 8. stycznia 1908, karane będą w myśl § 45. ustawy z 24. maja 1882 Dz. u. p. Nr. 51 przy zastosowaniu przepisów § 46. ustawy z 29. lutego 1880 Dz. u. p. Nr. 35 i 36.

Podaje się to do powszechnej wiadomości odnośnie do rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z 7. grudnia 1881 L. 64.904 (Dz. u. kr. Nr. 72).

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 20. stycznia 1908.

Dyrektor Magistratu:
Grodyński w. r.

L. 1346/akc.

OBWIESZCZENIE.

Niniejszem podaje się do wiadomości pp. właścicieli, handlarzy bydłem i komisyonerów, uczęszczających na centralną Targowicę miejską, iż z dniem 24. stycznia 1908 wprowadzono w życie postanowienie § 28. przepisów wykonawczych do regulaminu targowego, wedle którego „każdy właściciel (komisyoner, handlarz), który miewa na jednym targu więcej niż 30 sztuk bydła rogatego lub 50 sztuk nierogacizny, otrzyma **osobne miejsce na placu targowym**, które wyznaczy Zarząd Targowicy. Miejsca te oznaczać będzie Zarząd kolejno na przeciąg jednego miesiąca“.

Pierwsze rozdzielenie miejsc nastąpiło d. 23. stycznia 1908 o godzinie 11. przed południem w biurze Zarządu Targowicy w drodze losowania, w którem wspomnieni pp. właściciele, handlarze bydłem i komisyonerzy mogli wziąć udział.

Poczem co miesiąc kolejno zmieniać się będą miejsca, losem wyciągnięte, w ten sposób, że ten z właścicieli lub handlarzy, który miał pierwsze miejsce na placu, otrzymuje na następny miesiąc miejsce drugie, potem trzecie i t. p., aż przeszedłszy po upływie szeregu miesięcy na ostatnie miejsce, wraca znów na pierwsze.

Dla nowo wstępujących w charakterze komisyonerów, handlarzy i t. p. osób nie będzie się już odbywało losowanie miejsc, ale nowo wstępujący otrzyma miejsce po ostatnim z wylosowanych, względnie przybyłych, i otrzyma turnus, jaki mu w ten sposób przypadnie.

Na piątkowe targi jako liczniejsze wyznaczać będzie Zarząd Targowicy obok porządku miejsc także liczbę baryer, a to w miarę zapotrzebowania na podstawie zgłoszenia właściciela, handlarza lub komisyonera, które należy w dzień czwartkowy do godziny 12. w południe w biurze Zarządu Targowicy uczynić.

Na podstawie takiego zgłoszenia i wylegitymowania potrzebnej liczby baryer Zarząd Targowicy we czwartek najdalej o godzinie 4. po południu ogłosi na tablicy urzędowej, któremu z właścicieli, handlarzy i komisyonerów które numera baryer na dzień piątkowy wyznaczono.

Zarazem oznajmia się, że po myśli § 30. przepisów wykonawczych do regulaminu targowego Zarząd Targowicy umieszczać będzie napisy firm komisyonerów i handlarzy bydłem przy tych baryerach, które im na dzień pewien na pomieszczenie bydła wyznaczył.

Nie stosujący się do zarządzeń Zarządu Targowicy karany będzie po myśli § 62. regulaminu targowego.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 26. stycznia 1907 r.

Prezydent miasta:
Dr. Leo w. r.

*) Zobacz Nr. 11. „Dzien. rozp. dla m. Krakowa“ z dnia 10. listopada 1907 str. 127.

Mianowania urzędników.

Na zasadzie §§ 56. i 89. statutu gminnego Prezydent miasta zamianował:

1) P. **Tadeusza Szczepańskiego**, dotychczas nadetatowego prowizorycznego adjunkta w Zarządzie wodociągu miejskiego, etatowym adjunktem budowy w Zarządzie wodociągu miejskiego w X. kl. rangi z płacą roczną 2200 kor., kwaterowem w kwocie 768 kor. i dodatkiem budowlanym w kwocie 200 kor. rocznie. (Dekret z 9. grudnia 1907 L. 393/07/prez.). —

2) P. **Szymona Weinberga**, dotychczas praktykanta Budownictwa miejskiego, adjunktem Budownictwa miejskiego w X. klasie rangi z płacą roczną 2200 kor., kwaterowem w kwocie 768 kor. rocznie, prawem do 3 trzechleci po 200 kor. i dodatkiem budowlanym, nie wliczalnym do emerytury, w rocznej kwocie 400 kor. (Dekret z 17. stycznia 1908 L. 409/07/prez.). —

3) P. **Józefa Żuławskiego**, inżyniera, prowizorycznym praktykantem Budownictwa miejskiego w XI. klasie rangi z adjutum w rocznej kwocie 1600 kor. (Dekret ż 17. stycznia 1908 L. 505/07/prez.). —

4) P. **Bolesława Roję**, dotychczas prowizorycznego kancelistę Magistratu, kancelistą Magistratu w XI. klasie rangi od dnia 1. stycznia 1908 r. z płacą roczną 1600 kor., kwaterowem w rocznej kwocie 576 kor., z prawem do 3 trzechleci po 200 kor. i wliczalnego do emerytury dodatku osobistego po 20 latach, przebytych w tej samej klasie rangi, w kwocie 200 kor. rocznie. (Dekret z 3. stycznia 1908 L. 4949/prez.). —

5) P. **Eugeniusza Kluczyńskiego**, dotychczas weterynarza miejskiego w Turce, prowizorycznym miejskim weterynarzem młodszym w XI. klasie rangi od dnia 1. stycznia 1908 z płacą roczną 1600 kor., kwaterowem w kwocie 576 kor. oraz prawem do 3 trzechleci po 200 kor. z tem, że po roku zadowalającej służby prowizorycznej otrzyma stałą posadę z wliczeniem roku służby prowizorycznej do emerytury. (Dekret z 18. grudnia 1907 L. 352/prez.). —

Protokoły obrad pełnej Rady miejskiej.

(Z posiedzeń tajnych).

Posiedzenie tajne (31. w kad. XIV.) **z dnia 9. stycznia 1908 r.**

Uchwalono:

I. 1) Dyrektorowi Magistratu p. **Władysławowi Grodyńskiemu** przyznaje się od 1. stycznia 1908 dodatek funkcyjny, wliczalny do emerytury, w wysokości 2.400 koron rocznie.

2) Na cel powyższy wstawić należy kwotę 2.400 koron do budżetu na r. 1908 w dz. I. poz. 2. *a)*. (L. 419/07/prez.). —

II. P. **Zygmunta Nowickiego**, adjunkta Budownictwa miejskiego, mianuje się inspektorem Budownictwa miejskiego w IX. klasie rangi z poborami, do tejże rangi przywiązanymi. (L. 408/07/prez.). —

III. Maryi Trzynickiej, wdowie po dróżniku miejskim ś. p. **Ludwiku Trzynickim**, zmarłym d. 31. stycznia 1907, przyznaje się:

1) tytułem pensyi wdowiej oraz datków na wychowanie dzieci łączną kwotę 400 kor. rocznie od dnia śmierci męża;

2) tytułem jednorazowej zapomogi kwotę 300 kor. (L. 61440/07). —

IV. Maryi Władysławie 2-im. Kłobukowskiej i Włodzimierzowi Tadeuszowi 2-im. Kłobukowskiemu, sierotom po ś. p. **Tadeuszu Kłobukowskim**, starszym adjunkcie miejskiego Wydziału obrachunkowego, i ś. p. Helenie Kłobukowskiej, przyznaje się pensyę sierocińską w kwocie łącznej 600 kor. od dnia śmierci ich matki, tj. od dnia 6. listopada 1907, aż do ukończenia 24. roku życia, ewentualnie uzyskania wcześniejszego zaopatrzenia. Do czasu, do którego Marya Władysława 2-im. Kłobukowska pobierać będzie pensyę sierocińską, przyznaje się wyjątkowo tak jej, jak i jej bratu Włodzimierzowi, oprócz pensyi sierocińskiej w kwocie łącznej 600 kor. dodatek dla każdego z nich w wysokości 122 kor. 18 hal. Od chwili zaś, od której Marya Kłobukowska utraci prawo do poboru pensyi sierocińskiej, pobierać będzie Włodzimierz aż do pełnoletniości po 600 kor. rocznie stosownie do postanowień nowego statutu emerytalnego. (L. 100.382/07). —

V. Zapewnia się przyjęcie do gminy miasta Krakowa p. **Józefowi Czajkowskiemu**, artyście-malarzowi, obywatelowi rosyjskiemu, wraz z żoną za opłatą taksy w kwocie 20 kor. (L. 102.224/07). —

Protokoły obrad pełnej Rady miejskiej.

(Z posiedzeń jawnych).

Posiedzenie zwyczajne (68. w kad. XIV.) **z dnia 9. stycznia 1908 r.**

Przewodniczący: dr. Juliusz Leo, prezydent miasta.
I. Wiceprezydent miasta: dr. Henryk Szarski.
II. Wiceprezydent miasta: Józef Sare.
Sekretarz Rady miejskiej: dr. Rudolf Sikorski.
Radców miejskich obecnych **48**.

Radcy miejscy: dr. Benis, Beringer, Boniecki, Daszyński, dr. Doboszyński, dr. Frühling, dr. Gross, dr. Guńkiewicz, dr. Jaworski, Maciołowski, Mendelsburg, dr. Nowak, Sędzimir, dr. Sokołowski, dr. Tilles, dr. Tomkowicz, Turski, hr. Wodzicki **(18)** nieobecność usprawiedliwili.

Początek posiedzenia o godzinie 5. po południu.
Protokół z ostatniego posiedzenia przyjęto.

Wspomnienie żałobne.

Przewodniczący przemawia, jak następuje:

„Rok bieżący wyrządził w naszem gronie dotkliwe straty. Znowu ubył z Członków Rady Jeden, śmierć bowiem zabrała radcę miejskiego ś. p. Jana Kwiatkowskiego. Wytrawny sąd Jego w sprawach gospodarczych i finansowych dał Mu możność gorliwego służenia Radzie miasta ojczystego i instytucyom miejskim. Założywszy znany w mieście zakład przemysłowy, wytrwałością i znajomością rzeczy rozciągnął działalność jego daleko poza

granice miasta, na cały kraj prawie. Do składu Rady miejskiej należał od r. 1884 do r. 1900, a następnie od r. 1905 do obecnej chwili. Wybierany był z koła właścicieli realności lub z koła wielkiego handlu i przemysłu. Pracował w Radzie miejskiej kolejno we wszystkich ważniejszych komisyach, jak: rekursowej, drogowej, weryfikacyjnej, teatralnej, plantacyjnej, konsensowej, statutowej, inwestycyjnej, kanałów wodnych.

Nigdy nie szczędził ś. p. radca Kwiatkowski swej pracy i rady, a Gmina zachową o Nim pamięć zasłużonego obywatela i radcy miejskiego.

Panowie uczciliście przez powstanie pamięć Zmarłego, a wspomnienie o Nim będzie zapisane w dzisiejszym protokole".

Nowe opłaty za czyszczenie kominów.

R. m. dr. Łepkowski podnosi, że uchwalona niedawno przez Radę miejską ordynacya kominiarska, ustanawiająca nowe opłaty od czyszczenia kominów, przynosi właścicielom domów przykrości, nie spodziewane przy uchwalaniu tejże ordynacyi. Wobec bowiem nie dosyć jasno przez ordynacyę tę ustalonego pojęcia, co należy uważać za komin, kominiarze każdy wycier uważają za odrębny komin i żądają za jego wyczyszczenie osobnej zapłaty. Pomijając już szczegół, że w dzisiejszych czasach udzielono kominiarzom niejako monopolu średniowiecznego, wykazuje Mowca, że w tym stanie rzeczy właściciel będzie musiał płacić dziś kilka razy więcej, aniżeli za dawnej ustawy, i wobec tego należy błędy te, poprzednio nie dostrzeżone, obecnie czem prędzej usunąć.

Mowca zapytuje Prezydenta miasta:

1) Jak należy interpretować ustawę? Czy należy płacić od wycieru czy od komina na dachu?

2) Czy należytości kominiarskie uważać należy za równe należytościom podatkowym, którym przysługuje prawo ściągania ich drogą egzekucyi?

3) Czy za czyszczenie kominów płacić się będzie jednostajnie przez cały rok, także i przez miesiące letnie, podczas których się w piecach nie pali?

4) Czy nie byłoby właściwem zawiadomić o sposobie poboru opłat także i właścicieli realności, a nie tylko samych kominiarzy?

Przewodniczący wyjaśnia, że tutejsza ordynacya kominiarska nie jest osobliwością krakowską, lecz istnieje w każdem większem mieście Austryi. Namiestnictwo przed rokiem zażądało od Gminy przedłożenia podobnej ordynacyi. Projekt ten był przedmiotem obrad w sekcyach i komisyach, obecnie zaś nie trzeba go niewątpliwie interpretować *in plus*, lecz nie będzie go także można interpretować *in minus*. Mowca zapewnia Interpelanta, że władza dopilnuje, aby przepisy istniejące nie były nadużywane.

Wiceprezydent Sare udziela w tej sprawie dalszych wyjaśnień:

Dawniej — podnosi Mowca — płacono również od wyczyszczenia każdego wycieru (szuflady). Jeden komin może mieć i 8 wycierów, a drugi tylko jeden; trudno więc płacić od obu kominów jednakowo. I dawniej tak, jak i dziś, płacono od każdego czyszczenia; w lecie więc, kiedy się w piecach nie pali, czyszczenie a temsamem i płacenie taks nie będzie potrzebne. Poprzednio natomiast przy wolnej konkurencyi czyszczono kominy powierzchownie a tanio; z powodu tego pożary były częstsze, a czeladź, źle wynagradzana, groziła strejkiem. Aby temu zapobiedz, zażądało Namiestnictwo od Magistratu zmiany ustawy i wtedy ułożono nową na wzór innych miast większych, przyjmując opłaty w tej samej wysokości, jak i gdzie indziej obowiązują. Jeśli się wobec dzisiaj obowiązujących przepisów w sprawie czyszczenia kominów wydaje, że kominiarze przy rzekomym monopolu dużo zarabiają, nie trzeba zapominać, że majstrowie kominiarscy opłacają z dochodu tego czeladź i naczynie, wobec czego niewiele im samym pozostaje. Zastosowanie nowych opłat badano w różnych dzielnicach miasta i okazało się, że ze względu na konstrukcyę domów tylko w niektórych dzielnicach opłaty kominiarskie się podniosą, w niektórych natomiast pozostaną takie same lub podniosą się tylko niewiele.

Tyfus i szkarlatyna.

R. m. dr. Domański podnosi, że niedawno temu mieliśmy w mieście epidemię szkarlatyny, a obecnie zaczyna się rozszerzać tyfus. Z powodu ostatniej choroby nie zwołał dotąd Fizyk miejski Komisyi sanitarnej, lecz ogłosił w dziennikach niedostateczne wyjaśnienie. w którem nie wykazano, skąd się tyfus wziął. Mowca wyraża życzenie, aby badania Fizykatu starały się odkryć źródło choroby i aby zwołać Komisyę sanitarną celem obmyślenia środków zaradczych przeciw rozszerzaniu się tyfusu.

R. m. Bujwid podnosi, że zbadanie, czy w pewnym przypadku zachodzi tyfus, czy nie, wymaga bardzo dokładnych dochodzeń. Są bowiem 3 zarazki, mogące wywołać podobne do tyfusu objawy i przenosić się mogące za pomocą takich, jak np. masło, artykułów, które zazwyczaj nie bywają poddawane przegotowaniu. Mowca podnosi, że najważniejszym jest postulatem w sprawie poruszonej, aby wezwać władze rządowe do zakładania i utrzymywania po gminach wiejskich studzien z dobrą wodą do picia; brak nadzwyczajny studzien jest główną przyczyną szerzenia się tyfusu po wsiach i zawlekania go do miasta.

Mowca czyni wniosek:

„Rada miejska uchwali!

P. Prezydent zechce zwrócić się do c. k. Starostwa z żądaniem zabezpieczenia miasta Krakowa od możliwości zawlekania epidemii tyfusu z okolicznych gmin przez przyjście z pomocą gminom w urządzeniu odpowiednich studzien z wodą do picia i do użytku domowego".

Przewodniczący wyjaśnia, że Komisya sanitarna, zwołana z powodu wieści o rozszerzaniu się szkarlatyny, orzekła, iż choroba ta nie wystąpiła w Krakowie epidemicznie. Obecnie wedle zdania Fizyka miejskiego i tyfus nie występuje epidemicznie, jak to na szkodę miasta nawet we lwowskich dziennikach ogłoszono. Jesteśmy ustawicznie zagrożeni szeregiem gmin okolicznych, w których tyfus panuje. Magistrat wydał już zakaz sprowadzania nabiału z gmin zagrożonych, a zwłaszcza z tej gminy, gdzie obecnie tyfus panuje. Odcięcie jednak tych gmin jest trudne, gdyż wieśniacy, wiedząc o zakazie, zatajają pochodzenie nabiału, podając na rogatkach inne gminy, a nie rzeczywiste.

Fizyk miejski dr. Wilkosz na wezwanie Prezydenta wyjaśnia dodatkowo, że w każdym wypadku tyfusu robi się dochodzenia, lecz źródła pewnego nie można wykryć. Dowiedziawszy się o tyfusie w Witko-

wicach i Olszanicy, zniósł się Fizyk z fizykiem powiatowym p. Bielańskim, który oświadczył, iż zakazał z domów zakażonych wywozić nabiału; innych domów nie można zakazem tym objąć. Fizyk wyjaśnia, iż wykrycie źródła tyfusu jest dlatego trudne, że szerzyć on się także może przez odchody, przyczem zarazki nawet po wyschnięciu zachowują siłę żywotną.

Wniosek r. m. Bujwida uchwalono (L. 4012/08). —

Pomnik dra Jordana.

R. m. dr. Rosenblatt zapytuje, co słychać z Komitetem dla wystawienia pomnika drowi Jordanowi, czy się już ukonstytuował?

Przewodniczący odpowiada, że pamięć dra Jordana jest nam wszystkim drogą i że posiedzenie Komitetu, czemu dotąd inne pilne czynności przeszkadzały, wkrótce będzie zwołane. —

Przystąpiono do porządku dziennego.

Tor przemysłowy do gazowni miejskiej.

R. m. Uderski po dłuższem przemówieniu imieniem Sekcyi I. i II. wnosi:

Rada miejska uchwali!

Zawiadomić Towarzystwo akcyjne kolei lokalnej Kraków-Kocmyrzów, oraz koncesyonaryusza budowy tej kolei, że gmina m. Krakowa zawrze kontrakt w przedmiocie przelania na własność wspomnianego Towarzystwa gruntów miejskich, w Krakowie i Grzegórzkach położonych, w myśl uchwały Rady miejskiej z 17. lutego 1898 r. pod budowę kolei w stacyi przeładowczej Wiślanej zajętych, a w ustępie 4. uchwały Rady miejskiej z d. 17. stycznia 1901 bliżej oznaczonych, jeżeli wspomniane Towarzystwo akcyjne przejmie na siebie obowiązek utrzymywania tej części toru przemysłowego do gazowni miejskiej, która leży poza obrębem gazowni, lub też jeżeli wspomniane Towarzystwo akcyjne, względnie koncesyonaryusz tej kolei, złoży na rzecz gminy m. Krakowa w Kasie miejskiej kwotę ryczałtową 2000 kor. tytułem ekwiwalentu za przejęcie przez Gminę obowiązku utrzymywania rzeczonej części powyższego toru.

Wniosek ten przyjęto bez rozpraw. (L. 43356/07).

Nowa apteka.

Radca magistratualny Buczkowski imieniem Sekcyi V. wnosi:

Rada miasta Krakowa, uwzględniając stosunki miejscowe, tudzież potrzeby i liczbę ludności w dzielnicy VI. „Wesoła", oświadcza się za utworzeniem i otwarciem nowej XIV. apteki w Krakowie, a zarazem wyraża opinię, że apteka ta pomieszczoną być winna za torem kolejowym, w części ulicy Lubicz aż do bastyonu Nr. V. lub przy ulicy Rakowickiej.

Wniosek ten przyjęto bez rozpraw. (L. 100812/07).

Koszta zarządu fundacyami.

Sekretarz magistratualny Podobiński imieniem Sekcyi II. i III. wnosi:

Rada miejska uchwali!

Celem ulżenia Gminie w ponoszeniu znacznych wydatków na administracyę funduszami różnych fundacyj i zapisów, Rada miejska postanawia pobierać począwszy od r. 1908 na przyszłość od wszystkich fundacyj, zapisów, będących pod zarządem gminy miasta Krakowa — z wyjątkiem fundacyj dla rzemieślników: im. Rudolfa, dra Dietla, dra Warszauera i fundacyi Floryana Straszewskiego na plantacye — tytułem zwrotu kosztów administracyjnych po 5% (wniosek Sekcyi II.), względnie po 7% (wniosek Sekcyi III.) od każdorocznego dochodu brutto każdej fundacyi względnie każdego zapisu.

R. m. dr. Ponikło i dr. Fierich przychylają się do wniosku Sekcyi II., według którego tytułem zwrotu kosztów administracyjnych ma być na rzecz Gminy pobieraną opłata w wysokości 5% od dochodu fundacyj i zapisów.

Nadto r. m. dr. Fierich czyni do wniosku Sekcyi II. poprawkę, aby ze względu na ustawiczne obniżanie się stopy procentowej przelewać z dochodu fundacyj 2% rok rocznie do funduszu żelaznego.

R. m. Epstein sprzeciwia się tej poprawce, gdyż uważa ją za krzywdę dla osób, korzystających z fundacyj obecnie, na rzecz przyszłych generacyj.

Przyjęto wniosek Sekcyi II. — Poprawka r. m. dra Fiericha upadła. (L. 79111/07).

Elektrownia miejska w rejestrze handlowym.

Wicesekretarz magistratualny Grzybała imieniem Komisyi gazowo-elektrycznej wnosi:

Rada miejska upoważnia Prezydyum do poczynienia potrzebnych kroków celem zaprotokołowania w rejestrze handlowym c. k. Trybunału handlowego w Krakowie elektrowni miejskiej pod firmą „Elektrownia miejska w Krakowie".

Firmę podpisywać będą: Prezydent miasta dr. Juliusz Leo, I. wiceprezydent dr. Henryk Szarski, II. wiceprezydent Józef Sare, oraz dyrektor gazowni miejskiej Mieczysław Dąbrowski i kierownik elektrowni miejskiej Kazimierz Gajczak kolektywnie w ten sposób, że pod wyciśniętą pieczęcią lub wypisanemi słowami „Elektrownia miejska w Krakowie" położy swój podpis firmowy Mieczysław Dąbrowski lub Kazimierz Gajczak z drem Juliuszem Leo lub z drem Henrykiem Szarskim lub z Józefem Sare.

Wniosek ten przyjęto bez rozpraw. (L. 103603/07).

Nowe posady urzędników.

Dyrektor Magistratu Grodyński imieniem Prezydyum oraz Sekcyi III. i II. wnosi:

Ustanawia się trzy nadetatowe posady wicesekretarzy Magistratu w IX. klasie rangi z tem, że, dopóki posady te będą obsadzone, nie należy obsadzać trzech posad koncepistów Magistratu w X. klasie rangi.

Wniosek ten przyjęto bez rozpraw. (L.392/07/prez.).

Nowe posady sług miejskich.

Dyrektor Magistratu Grodyński imieniem Prezydyum oraz Sekcyi III. i II. wnosi:

Rada miejska uchwali!

Celem powiększenia liczby polowych miejskich i grabarzy miejskich ustanawia się dwie etatowe posady pachołków miejskich z płacą po 650 kor., dodatkiem kwaterowym po 250 kor., oraz z prawem do 3 pięcioleci po 50 kor.

Wniosek ten przyjęto bez rozpraw. (LL. 80591/07 105254/07).

Kredyt dodatkowy na opał.

Radca magistratualny Skrzyniarz imieniem Sekcyi I. i II. wnosi:

Rada miejska uchwali!

Przyznaje się kredyt dodatkowy w kwocie 13.985 koron dla odnośnych działów budżetu miejskiego na opał dla budynków gminnych.

Wniosek ten przyjęto. (L. 62579/07).

Kredyt dodatkowy na kupno koni.

Radca magistratualny Skrzyniarz imieniem Komisyi plantacyjnej i Sekcyi II. wnosi:

Rada miejska uchwali!

Przyznaje się kredyt dodatkowy w kwocie 950 kor. dla działu VII. wydatków nadzwyczajnych budżetu r. 1907 na kupno koni dla ogrodów miejskich.

Wniosek ten przyjęto bez rozpraw. (L. 37723/07). —

Wybór Wielkiego Wydziału Kasy oszczędności m. Krakowa (punkt ostatni porządku dziennego) odroczono.

O godzinie 7. minut 10 przystąpiono do posiedzenia tajnego. —

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami drukarni Związkowej w Krakowie pod zarządem A. Szyjewskiego.